

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 30 oktober 2019

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 51.279/III/PF

Betreft: klacht tegen de gemeente Voeren betreffende het versturen van een uitsluitend in het Nederlands opgesteld document (brief) aan een Franstalige inwoner van Voeren

Mijnheer de Burgemeester,

In zitting van 24 oktober 2019, onderzocht de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT), in verenigde afdelingen, een klacht ingediend door een Franstalige inwoner van de gemeente Voeren tegen deze gemeente betreffende het versturen van een enkel in het Nederlands opgestelde brief hoewel de taalkeuze van de klager gekend is.

Op onze brief van 22 augustus 2019, waarin om uw standpunt ten aanzien van deze klacht werd gevraagd, hebt u in uw brief van 20 september 2019 het volgende geantwoord :

“ (...)

In eerste instantie dien ik te melden dat onze diensten geen enkele registratie doen van de taalkeuzes van onze inwoners. Het staat elke inwoner van Voeren immers vrij om letterlijk op elk ogenblik van taalkeuze te veranderen.

Dit gebeurt trouwens zeer regelmatig wanneer een inwoner een document nodig heeft voor de ene en dan weer voor een andere dienst. De inwoners van Voeren hebben die wettelijke vrije keuze en wij respecteren die. Uitzondering op die regel zijn formulieren en documenten die de Raad van state bij Arrest van 12 augustus 1970 als verplicht Nederlandstalig verklaarde.

Doordat elke inwoner vrij is om zijn taalkeuze te wijzigen, is het onmogelijk om wie dan ook in te delen in een bepaalde vaste taalcategorie. Zelfs de taal van een EiD is niet bepalend voor het toekomstig taalgebruik. Noch uw diensten, noch ikzelf hebben het recht om van dit heilige en wettelijke principe af te wijken. Dit principe omkeren zou immers een inbreuk zijn op de vrije taalkeuze van elke inwoner.

Het volgende recente geval bewijst mijn stelling : een vrachtwagenchauffeur, gekend als meer dan overtuigd Nederlandstalig, vroeg recent zeer uitdrukkelijk om een bewijs van zijn inschrijving in de bevolkingsregisters in het Frans te ontvangen. Hij werkt voor een Waalse firma. Ik vind dit aanvaardbaar. Indien ik ervan uitging dat zijn zogenaamd “gekende

taalkeuze op basis van zijn Eid het Nederlands was”, had ik niet kunnen voldoen aan zijn wens.

(...)

Ik kan u zelfs voorbeelden geven van mensen die gelijktijdig zowel een Nederlandstalig document wensen voor het ene gebruik en een vertaling voor een ander gebruik”

(...)”

*

*

*

Het in deze klacht betwiste document is een brief die naar de klager is verstuurd.

Een brief is een betrekking met een particulier in de zin van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) aangezien het om een persoonlijk en geïndividualiseerd contact gaat tussen de administratie en de particulier.

De gemeente Voeren is een plaatselijke dienst in de zin van de SWT.

Artikel 12, derde lid SWT bepaalt dat, in de taalgrensgemeenten, de diensten zich tot de particulieren wenden, in die van beide talen - het Nederlands of het Frans - waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

In zoverre de aanvraag voor het vormingsattest in het Frans door de klager aan de gemeente Voeren was toegestuurd, diende het document bestemd voor de klager in het Frans te zijn opgesteld.

De VCT oordeelt derhalve dat de klacht ontvankelijk en gegrond is voor zover de klager de aanvraag voor het vormingsattest in het Frans heeft afgeleverd.

Een afschrift van dit advies wordt aan de klager gestuurd.

Hoogachtend,

De Voorzitter,